

N:o 13.

Ank. till Riksd. kansli den 6 maj 1890, kl. 12 midd.

Memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut rörande 11:e och 12:e punkterna af bevillningsutskottets betänkande n:o 7 angående tullbevillningen.

Vid behandlingen af utskottets ofvannämnda betänkande hafva Riksdagens kamrar, enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag, stannat i olika beslut i afseende å de två punkter, hvilka här nedan omförmälas.

1:o.

I 11:e punkten hade utskottet hemställt, att 8 § 1 mom. i under rättelserna till tulltaxan måtte erhålla följande förändrade lydelse:

1. Innehafvare af svenskt skeppsvarf eller verkstad, der fartyg byggas, erhåller vid nybyggnad af ångfartyg om 500 tons bruttodrägtighet eller derutöfver samt af segelfartyg om 200 tons bruttodrägtighet eller derutöfver, sedan inför generaltullstyrelsen styrkt blifvit, att fartyget kommit i fullfärdigt skick, en godtgörelse för hvarje ton af fartygets bruttodrägtighet, nemligen:

för fartyg af jern och stål	16 kronor
» » med träbordläggning på spant af jern eller stål, s. k. kompositer	10 »
» » af trä	3 »

Då fartyg bygges för utländsk räkning eller såsom nytt säljes till utlandet, lemnas dylik godtgörelse utan afseende på fartygets storlek.

Vid reparation eller förbyggnad af utländska fartyg af hvilken storlek

som helst eller af inhemska fartyg af ofvannämnda storlekar erhålles, sedan inför generaltullstyrelsen styrkt blifvit, att fartygets förbyggnad eller reparation blifvit afslutad, restitution af erlagd införselstull för de materialier och skepps-förnödenheter, icke hänförliga till husgerådssaker eller proviant, dem innehafvare af skeppsvarf eller verkstad genom behöriga intyg visat hafva varit till fartygets reparation eller förbyggnad använda och för sådant ändamål från utlandet införda.

Denna utskottets hemställan har Första Kammaren bifallit, hvaremot Andra Kammaren afslagit densamma.

Då någon sammanjemkning af kamrarnes skiljaktiga beslut i denna fråga icke synes utskottet kunna ega rum, och densamma ej heller lärer få afgöras genom gemensam omröstning, har frågan följaktligen enligt utskottets åsigt förfallit, hvilket utskottet härmed får

för Riksdagen anmäla.

2:o.

I 12:e punkten hade utskottet hemställt, bland annat, att 9 § 5 mom. i underrättelserna till tulltaxan måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Vill någon införa tull underkastade varor i ändamål att desamma åter utföra, antingen bearbetade i förening med inhemsk eller icke tullpliktigt utländskt råämne till produkt, som i mom. 1 omförmäles, eller ock bearbetade, med eller utan tillsats af sådant råämne, till annan produkt, än förut i denna § sagdt är, må vid införseln erlagd tullafgift kunna återfås under iakttagande af följande vilkor:

a) att den, som vill af sådan förmån komma i åtnjutande, skall derom hos generaltullstyrelsen göra skriftlig anmälan med uppgift om den varas beskaffenhet, som för vidare bearbetning skall till riket införas, samt om bearbetningens art äfvensom om den tullkammare, vid hvilken införseln skall ske; hvarefter generaltullstyrelsen bestämmer så väl den grund, efter hvilken restitution må åtnjutas, dervid hänsyn jemväl må tagas till vid exportvaras framställning oundviklig råämnesförlust, som ock den minsta qvantitet, hvilken får till utförsel angifvas;

b) att i hvarje förtullningsinlaga afsigten med införseln angifves;

c) att utförseln sker vid samma tullkammare, der införseln egt rum, så vida icke generaltullstyrelsen i särskildt fall annorlunda medgifvit;

d) att vid utförseln angifningsinlagan skall vara åtföljd af tillverkarens under edlig förpligtelse afgifna och af två trovärdige män till riktigheten bestyrkta försäkran, att exportvaran blifvit inom landet tillverkad och att

till dess framställning användts en viss uppgifven mängd af för sådant ändamål från utlandet af tillverkaren införda, anmälda och förtullade varor;

e) att de, i enlighet med hvad ofvan föreskrifvits, vid utförseln lemnade uppgifter, så vidt möjligt är, af tullförvaltningen kontrolleras, för hvilket ändamål tullförvaltningen eger, om så anses nödigt, låta tekniskt undersöka varan;

f) att utförseln verificeras på sätt förut i denna § sagdt är;

g) att återutförseln eger rum och restitutionen sökes inom ett år från varans införsel, skolande restitutionsansökningen innehålla uppgift om tiden, då råvaran blifvit införd, och lägenheten, med hvilken införseln skett; samt

h) att varuegaren ställer sig till efterrättelse de ytterligare föreskrifter, hvilka generaltullstyrelsen må ega meddela till förekommande af missbruk utaf en sålunda medgifven förmån, samt godtgör alla de i och för restitutionsförmånens åtnjutande uppkommande kostnader.

Derest utländskt bränvin etc. — — (oförändradt) — — myckenhet normalliter.

Hvad utskottet sålunda hemställt har af Första Kammaren bifallits oförändradt, hvaremot Andra Kammaren bifallit utskottets hemställan med det tillägg att orden »så framt generaltullstyrelsen finner sådant utan fara för missbruk kunna ske» införas i första stycket mellan orden »må» och »vid införseln». Enligt Andra Kammarens beslut skulle sålunda första stycket af ifrågakvarande lagrum erhålla följande förändrade lydelse:

»5. Vill någon införa tull underkastade varor i ändamål att desamma åter utföra, antingen bearbetade i förening med inhemskt eller icke tullpligtigt utländskt råämne till produkt, som i mom. 1 omförmäles, eller ock bearbetade, med eller utan tillsats af sådant råämne, till annan produkt, än förut i denna § sagdt är, må, så framt generaltullstyrelsen finner sådant utan fara för missbruk kunna ske, vid införseln erlagd tullavgift kunna återfås under iakttagande af följande vilkor:»

Då skiljaktigheten mellan de olika beslut, kamrarne sålunda fattat, icke är af synnerligen väsentlig betydelse, synes en sammanjemkning af dessa beslut kunna ega rum. Under det Första Kammaren i likhet med utskottet ansett, att genom den i det föreslagna stadgandet åt generaltullstyrelsen uppdragna rätt att föreskrifva de kontrollåtgärder, som för åtnjutande af restitution i hvarje särskildt fall kunde finnas erforderliga, tillräcklig magt vore lagd i generaltullstyrelsens hand att förekomma missbruk, har Andra Kam-maren velat i sistberörda syfte åt generaltullstyrelsen inrymma rätt att omedelbart vägra restitution i sådana fall, der särskilda svårigheter för utöfvandet af en verksam kontroll kunde vara för handen.

Da Andra Kammaren sålunda ansett sig böra uppställa ett, åtminstone till formen, starkare skydd mot obehörig restitution än Första Kammaren, synes en sammanjemkning af kamrarnes beslut företrädesvis böra försökas i den riktning, hvaråt Andra Kammarens beslut i frågan gifvit uttryck.

Emellertid torde det af Andra Kammaren beslutade tillägget »så framt generaltullstyrelsen finner sådant utan fara för missbruk kunna ske» vara alldeles för vidtomfattande, då väl »fara för missbruk» alltid i mer eller mindre grad kan tänkas vara för handen. Afsigten med tillägget kan ej antagas vara annan än att, när tillverkningens beskaffenhet gör kontrollen särskildt svår, medgifva generaltullstyrelsen rätt att omedelbart vägra förmånen af restitutions erhållande. Detta syfte torde vinnas genom begagnande af uttrycket »så vida generaltullstyrelsen finner tillförlitlig kontroll kunna åstadkommas».

På grund häraf hemställer utskottet,

att kamrarne, med frånträdande af sina förut fattade beslut rörande ändring i 9 § 5 mom. af underrättelserna till tulltaxan, må förklara, att ifrågavarande stadgande må erhålla följande förändrade lydelse:

Vill någon införa tull underkastade varor i ändamål att desamma åter utföra, antingen bearbetade i förening med inhemskt eller icke tullpliktigt utländskt råämne till produkt, som i mom. 1 omförmåles, eller ock bearbetade, med eller utan tillsats af sådant råämne, till annan produkt, än förut i denna § sagdt är, må, så vidt generaltullstyrelsen finner tillförlitlig kontroll kunna åstadkommas, vid införseln erlagd tullafgift kunna återfås under iakttagande af följande vilkor:

a) att den, som vill af sådan förmån komma i åtnjutande, skall derom hos generaltullstyrelsen göra skriftlig anmälan med uppgift om den varas beskaffenhet, som för vidare bearbetning skall till riket införas, samt om bearbetningens art äfvensom om den tullkammare, vid hvilken införseln skall ske; hvarefter generaltullstyrelsen bestämmer så väl den grund, efter hvilken restitution må åtnjutas, dervid hänsyn jemväl må tagas till vid exportvaras framställning oundviklig råämnesförlust, som ock den minsta kvantitet, hvilken får till utförsel angifvas;

b) att i hvarje förtullningsinlaga afsigten med införseln angifves;

c) att utförseln sker vid samma tullkammare, der införseln egt rum, så vida icke generaltullstyrelsen i särskildt fall annorlunda medgifvit;

d) att vid utförseln angifningsinlagen skall vara åtföljd af tillverkarens under edlig förpligtelse afgifna och af två trovärdige män till riktigheten bestyrkta försäkran, att exportvaran blifvit inom landet tillverkad och att till dess framställning användts en viss uppgifven mängd af för sådant ändamål från utlandet af tillverkaren införda, anmälda och förtullade varor;

e) att de, i enlighet med hvad ofvan föreskrifvits, vid utförseln lemnade uppgifter, så vidt möjligt är, af tullförvaltningen kontrolleras, för hvilket ändamål tullförvaltningen eger, om så anses nödigt, låta tekniskt undersöka varan;

f) att utförseln verificeras på sätt förut i denna § sagdt är;

g) att återutförseln eger rum och restitutionen sökes inom ett år från varans införsel, skolande restitutionsansökningen innehålla uppgift om tiden, då råvaran blifvit införd, och lägenheten, med hvilken införseln skett; samt

h) att varuegaren ställer sig till efterrättelse de ytterligare föreskrifter, hvilka generaltullstyrelsen må ega meddela till förekommande af missbruk utaf en sålunda medgifven förmån, samt godtgör alla de i och för restitutionsförmånens åtnjutande uppkommande kostnader.

Derest utländskt bränvin etc. — — (oförändradt) — — myckenhet normalliter.

Stockholm den 6 maj 1890.

På utskottets vägnar:

ER. GUST. BOSTRÖM.